

Csak az emberek érdekelték

Kunffy Lajos Somogytúron

Megismerkedni egy híres festő képeivel nagy élmény. Fölfedezni egy jó festőt még nagyobb. Ebben az élményben lehet része annak, aki a Balatonfüredtől néhány kilométerre lévő Somogytúron jár. A faluba érve a főúton jobbra kis tábla jelzi: *múzeum*. Éppen zárásra érkezem, de úgy látszik, itt nem mérik szűken az időt: akire a kúria és a kert gondozása bízott, szívesen kalauzol. Arborétum jellegű parkban áll Kunffy Lajos kúriáj és az általa építtetett klasszicista stílusú műterem, amelyet még a művész életében, 1958-ban képtárrá avattak. A kúria 1979 óta emlékmúzeumként működik. Étkezőjében tulipános, festett parasztbútor, a szalonban barokk gamitúra, a dolgozószobában intarziás tabernákulum, klasszicista mellszobrok. A berendezés többi része biedermeier, a múlt századi kúriákban oly otthonos bútorok.

Ki is volt ennek a szép háznak a gazdája?

Kunffy Lajos 124 évvel ezelőtt, október másodikán született. Kezdeti nehézkes akadémista korszakát a Munkácsy-igézet követi, majd szecessziós próbálkozások után eljut a plein air-hez és az impresszionizmushoz. Ekkor festi legszébb képeit. Művei között nagy számban találhatunk zsánerképeket és portrékat. Parasztképeiben az ötvenes évek kultúrpolitikusai osztályharcil-

lusztrációt véltek felfedezni. Pedig Kunffyt „csak” az emberek érdekelték. Még kilencven évesen is föl-föltűnt a cigánysoron század eleji divatos öltözékében: fehér ing, fehér mellény és öltöny, fekete csokornyakkendő, fekete szalagos fehér, lapos kalap. Vázlatokat készített. Egykor cigányképeivel szerzett nevet Párizsban.

A *Kunffy-múzeum* kalauza még személyesen ismerte a festőt. Egy zsánerképre mutat: a nagyapám – mondja büszkén. Kunffy csaknem kétezer képet festett, többségében olajfestményeket, de életművéből a pasztellképek, akvarellek sem hiányoznak. A második világháborúban közel ezer képe elveszett vagy megrongálódott. Munkáinak nagy része magángyűjteményekben található.

Megjárta München, húsz évig Párizsban élt, festményei Rómában, Milánóban, Bukarestben is láthatók. De itthon szinte ismeretlen. Az első színes reprodukciókkal kísért könyv 1993-ban jelent meg Kaposvárott, a Somogy Megyei Múzeumok Igazgatóságának kiadásában, 2000 példányban, *Horváth János* remek tanulmányával. Késői elismerés, de erről nem a szerző és a kiadó tehet. Őket kizárólag dicséret illeti.

Meddig marad ez a szép kiállítás és élményt nyújtó kúria rejtett kincs a balatoni idegenforgalom szomszédságában?

S. B.

Magyar Nemzet 1993. X. 14.